

Nr 33.

Ankom till riksdagens kansli den 22 maj 1939 kl. 3 e. m.

Bevillningsutskottets betänkande, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till vissa ändringar i gällande tulltaxa.

I en den 28 april 1939 dagtecknad, till bevillningsutskottet hänvisad proposition, nr 280, har Kungl. Maj:t, under återopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att

dels antaga följande förslag till ändringar i den vid tulltaxeförordningen den 4 oktober 1929 (nr 316) fogade tulltaxan:

		Tull för 100 kg kronor
222: 1	Acetfenolisatin, bärnstenssyra, dietylamin, dietyl-aminoetanol, dietylin, dietylsulfat, difenolisatin, dihydrocholsyra, diklorhydrin, dimetylamin, dimetylanilin, dimetylsulfat, ergosterin, etylendiamin, etylenklorhydrin, fenylylhydrazin, glutaminsyrehydroklorid, histidin, kalciumlaktat, kalciumrodanid, kapronsyra, kinolin, klordinitrobensol, lactoflavin, litiumcitrat, mandelsyra, metakresotinsyra, metylacetamid, monometylamin, natriumamid, natriumanhydrometylendifosfat, natriumglutaminat, natriumortoiodhippurat, natriumsalicylat, ortooxikinolin, parametoxibensaldehyd, paraoxibensoesyremetylester, paraoxibensoesyreetylester, paraoxibensoesyrepropylester, paratoluolsulfonsyremetylester, paratoluolsulfonsyreetylester och sulfosalicylsyra	fria
222: 2	Apoteksvaror, — — — — — <i>Anmärkingar till Avd. XI.</i> 2. Vid tulltaxering av till denna avdelning hänförliga varor, tillverkade helt eller delvis av till nr 400 hänförligt garn, skall sådant garn likställas med garn av ull.	

dels ock förklara, att de nya bestämmelserna skola träda i kraft å dag, som Kungl. Maj:t bestämmer.

Beträffande motiveringen för förslagen, i den mån redogörelse härför ej lämnas i det följande, får utskottet hänvisa till det vid propositionen fogade statsrådsprotokollet.

Vid behandlingen av propositionen har utskottet anlitat byråchefen i generaltullstyrelsen E. Sandquist såsom sakkunnig.

Vissa kemiska preparat för tillverkning av apoteksvaror. Kungl. Maj:ts förslag innebär, att ett antal kemiska råvaror och halvfabrikat, vilka användas för fabriksmässig tillverkning av apoteksvaror och för närvarande äro underkastade en tull av 15 procent av värdet, skola upptagas i en särskild rubrik med tullfrihet.

I två vid 1938 års riksdag väckta motioner, nr 156 i första och nr 268 i andra kammaren, hemställdes, att sådan ändring måtte vidtagas i gällande tullförfattningar, att *dels* tillverkare av läkemedel berättigades att till riket införa för läkemedelstillverkning avsedda varor, oberoende av under vilken tulltaxerubrik de hörde, utan erläggande av tullavgift, *dels ock* övriga importörer av för läkemedelstillverkning avsedda råvaror berättigades till restitution av erlagda tullavgifter, i den mån vederbörande kunde styrka, att den importerade varan försålts till läkemedelstillverkare i och för dennes tillverkningsrörelse.

I sitt över nämnda motioner avgivna betänkande, nr 22, förklarade sig 1938 års bevillningsutskott icke kunna tillstyrka införandet av en anordning, enligt vilken alla varor, som i avgivet intyg förklarades vara avsedda för apoteksvarutillverkning, skulle utlämnas tullfritt.

Bevillningsutskottet uttalade därjämte bland annat följande:

»Denna fråga synes i stället böra lösas på det sätt, att tullfrihet efter erforderlig utredning medgives för vissa bestämda råvaror och halvfabrikat, som äro av större betydelse för apoteksvarutillverkningen, under förutsättning att andra berättigade näringsintressen icke därigenom skadas. Tullfriheten bör därvid icke bindas vid en bestämd användning av den vara, varom fråga är. Då enligt vad utskottet inhämtat läkemedelsfabrikanterna igångsatt en förberedande utredning i detta syfte och framställning torde komma att till Kungl. Maj:t ingivas med hemställan om proposition i ämnet till nästa års riksdag, finner utskottet i frågans nuvarande läge icke anledning föreslå riksdagen att med föranledande av motionerna vidtaga någon åtgärd.»

I enlighet med utskottets hemställan föranledde motionerna icke någon riksdagens åtgärd.

Med stöd av Kungl. Maj:ts bemyndigande den 17 juni 1938 har chefen för finansdepartementet tillkallat två sakkunniga för att inom nämnda departement biträda med en överarbetning av tulltaxeförordningen och den därvid fogade tulltaxan m. m. Dessa sakkunniga, vilka antagit benämningen *1938 års tulltaxerevision*, hava den 17 december 1938 såsom ett första resultat av sitt arbete överlämnat »Betänkande I med förslag till vissa ändringar i gällande tulltaxeförordning och därvid fogade tulltaxa m. m.», däri bland annat

föreliggande fråga gjorts till föremål för behandling. Efter övervägande av olika möjligheter till frågans lösning hava de sakkunniga stannat vid att föreslå den anordningen, att ett antal råvaror och halvfabrikat, vilka användas för fabriksmässig tillverkning av apoteksvaror och för närvarande äro underkastade en tull av 15 procent av värdet, skola upptagas i en särskild rubrik med tullfrihet.

De varor, vilka de sakkunniga ansett böra upptagas i en sådan rubrik, utgöras av följande: Acetfenolisatin, bärnstenssyra, dietylamin, dietylamoetanol, dietylin, dietylsulfat, difenolisatin, dihydrocholsyra, diklorhydrin, dimetylamin, dimetylanilin, dimetylsulfat, ergosterin, etylendiamin, etylenklorhydrin, fenyldrazin, glutaminsyrehydroklorid, histidin, kalciumlaktat, kalciumrodanid, kapronsyra, klordinitrobensol, lactoflavin, litiumcitrat, mandelsyra, metakresotinsyra, metylacetamid, monometylamin, natriumamid, natriumanhydrometylendifosfat, natriumglutaminat, natriumortojohippurat, natriumsalicylat, ortooxikinolin, parametoxibensaldehyd, paraoxibensoesyremetylester, paraoxibensoesyreetylester, paraoxibensoesyrepropylester, paratoluolsulfonsyremetylester, paratoluolsulfonsyreetylester och sulfosalicylsyra.

Över de sakkunnigas förslag hava utlåtanden avgivits av *kommerskollegium* och *generaltullstyrelsen*, gemensamt, samt av *medicinalstyrelsen*.

Kommerskollegium och generaltullstyrelsen, som förordat de sakkunnigas förslag till lösning av frågan, hava, med anledning av ett uttalande av Sveriges kemiska industrikontor, föreslagit, att jämväl *kinolin* borde upptagas under tulltaxenr 222: 1, som i så fall skulle erhålla förslagsvis följande lydelse:

222: 1 Acetfenolisatin, — — — kapronsyra, kinolin, klordinitrobensol, — — — sulfosalicylsyra..... fria

Föredragande *departementschefen* har bland annat anfört, att 1938 års tulltaxerevisions förslag från hans sida icke föranlett någon annan erinran än att jämväl artikeln *kinolin* bör i enlighet med kommerskollegii och generaltullstyrelsens förslag upptagas bland de i rubriken uppräknade varuslagen.

Varor av kortfibrigt konstsilke. Tullbeskattningen av vävnader och andra spånadsvaror, innehållande kortfibrigt konstsilke, reglerades tidigare av följande, i anmärkning 2 till tulltaxans avdelning XI intagna bestämmelser:

Vid tulltaxering av till denna avdelning hänförliga varor, tillverkade helt eller delvis av till nr 400 hänförligt garn, skall sådant garn likställas med garn av ull; dock skall detta icke gälla till nr 464, 475, 476 och 541 hänförliga varor eller vävnader och band med delvis plyschartad yta eller därav tillverkade kläder och andra sömnadsarbeten, ej heller sniljer.

Enligt dessa bestämmelser skulle från den allmänna regeln, att kortfibrigt konstsilke i tullbeskattningsavseende jämställas med ull, göras undantag för

plyschvävnader och andra, likartade artiklar, vilka sålunda blevo belagda med tull såsom motsvarande artiklar av långfibrigt konstsilke. Nämda undantag var föranlett av svårigheten att avgöra, huruvida i flortrådarna ingående konstsilke vore kortfibrigt eller långfibrigt. Även en obetydlig inblandning av kortfibrigt konstsilke i en plyschartad yllematta medförde på grund av nämnda bestämmelse, att tullen för silkesmattor, 2,000 kronor för 100 kilogram, blev tillämplig i stället för den tull av 100 kronor för 100 kilogram, som faststälts för icke knutna, avpassade plyschmattor av ull.

På grund av de orimliga konsekvenser, som de dåvarande bestämmelserna på området kunde medföra vid import av varor av ifrågavarande beskaffenhet, beslöts vid 1938 års riksdag på förslag av Kungl. Maj:t sådan ändring i anmärkning 2 till tulltaxans avdelning XI, att vid tulltaxeringen av plyschartade och skurna mattor m. m., innehållande garn, i vilket konstsilkefibrer inginge endast såsom inblandning i annat spånadsmaterial, dylikt garn likställdes med garn av ull även om detsamma förekomme i floret.

I propositionen har framhållits, att genom den år 1938 vidtagna ändringen de mest framträdande olägenheterna beträffande tullbeskattningen av här ifrågavarande artiklar blivit avhjälpta. Emellertid återstode alltjämt vissa oformligheter i förenämnda avseende. Till import hade förekommit plyschartade och skurna mattor, i vilka den övervägande delen av floret visserligen utgjorts av garn av ull eller vegetabiliska spånadsämnen med ringa inblandning av konstsilkefibrer men i vilka mindre delar av florytan bestått av trådar, som vid undersökning visat sig innehålla huvudsakligen fibrer av sistnämnda slag. Sakligt sett funnes icke någon anledning att belägga dessa varor med den för silkesmattor fastställda tullen. Då emellertid det kortfibriga konstsilket icke kunnat anses ingå endast såsom inblandning i annat spånadsmaterial, hade man med tillämpning av gällande bestämmelser funnit sig nödsakad att tulltaxera varorna som silkesmattor.

I syfte att definitivt undanröja de olägenheter av skilda slag, som visat sig vara förbundna med det i senare delen av anmärkning 2 till tulltaxans avdelning XI förekommande undantaget från den i anmärkningens förra del fastställda regeln, att kortfibrigt konstsilke skall jämföras med ull, hade förut omförmälda sakkunniga föreslagit, att undantaget i fråga måtte utslutas.

Departementschefen har rörande detta förslag anfört följande:

»Det är uppenbart, att den av 1938 års riksdag beslutade ändringen av bestämmelserna i anmärkning 2 till tulltaxans avdelning XI så till vida icke medfört åsyftat resultat, att vissa slag av vävnader, innehållande kortfibrigt konstsilke, alltjämt drabbas av en tull, som från början icke kan hava varit avsedd och som många gånger flerfaldigt överstiger varornas värde. Vid ett genomförande av det förslag till ytterligare ändring av nämnda bestämmelser, som av de sakkunniga framlagts, skulle, så vitt av mig kan bedömas, berörda oformlighet definitivt undanröjas. Jag anser mig därför böra tillstyrka förslagens antagande.»

Utskottet, som icke funnit anledning till erinran mot Kungl. Maj:ts förenämnda förslag, får hemställa, Utskottet.

att riksdagen måtte bifalla Kungl. Maj:ts förevarande proposition nr 280.

Stockholm den 22 maj 1939.

På bevillningsutskottets vägnar:

IVAR ANDERSON.

Närvarande:

från första kammaren: herrar *Johan Bårg**, friherre *Lagerfelt*, *Wahlmark*, *Bengtsson**, *Elon Andersson*, *Velander*, *Ekman*, *Robert Berg**, *Egnell** och *Franzon*; samt

från andra kammaren: herrar *Anderson* i Norrköping, *Lövgren*, *Björklund*, *Olsson* i Gävle*, *Andersson* i Dunker*, *Eklund**, *Blomquist*, *Hagberg* i Malmö, *Olsson* i Kullenbergtorp och *De Geer* i Lesjöfors.

* Icke närvarit vid justeringen av betänkandet.
